

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka, v právní věci žalobce **JUDr. Z. V.**, proti žalované **Policii České republiky**, správa Středočeského kraje, se sídlem Praha 5, Na Baních 1403 v řízení o návrhu na obnovu řízení ve věci rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 8. 2000, č. j. 28 Ca 324/99-102

t a k t o :

Soudkyně Městského soudu v Praze JUDr. Eva Pechová a Mgr. Alena Krýlová, **nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodnutí** shora označené věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 Ca 38/2003.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem na obnovu řízení doručeným Městskému soudu v Praze dne 24. 1. 2003, se žalobce JUDr. Z. V. domáhá, obnovy řízení ve shora uvedené věci.

Žalobce v návrhu na obnovu řízení zároveň navrhl, aby v řízení o tomto návrhu byli vyloučeni – jmenovitě uvedení soudci Městského soudu v Praze, kteří se podíleli na projednávání a rozhodování věci v předchozích soudních řízeních.

Dle sdělení Městského soudu v Praze ze dne 9. 6. 2003 má ve výše uvedené věci podle rozvrhu práce rozhodovat senát ve složení JUDr. Eva Pechová, Mgr. Alena Krýlová, JUDr. Ladislav Hejtmánek a Mgr. Jaromír Sklenář.

Z těchto soudců žalobce navrhl vyloučení toliko u JUDr. Evy Pechové a Mgr. Aleny Krýlové. V podání ze dne 17. 2. 2003 pak žalobce mj. uvedl, že uplatňuje vyloučení soudců Městského soudu v Praze ve smyslu dispozice uvedené ve větě druhé § 8 odst. 1 s. ř. s. Po vyjádření všech, v návrhu na vyloučení uvedených soudců, vesměs, že nemají žádný vztah k věci ani k účastníkům řízení a že se nepodíleli na rozhodování této věci ani správního orgánu, byla věc předložena k rozhodnutí o námitce podjatosti Nejvyššímu správnímu soudu (§ 8 odst. 5 s. ř. s.). Ten vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Podle ustanovení § 8 odst. 1, věty druhé s. ř. s., kterého se žalobce dovolává jsou z projednávání a rozhodnutí věci vyloučeni m. j. ti soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci v předchozím soudním řízení. Jinak vyjádřeno - se zřetelem na problematiku správního soudnictví - nemůže v téže věci u odlišných soudů jednat stejný soudce. Konkrétně soudce který jednal nebo rozhodoval u krajského soudu v určité

právní věci, nemůže v téže věci jednat nebo rozhodovat v následném řízení o kasační stížnosti. Obdobně je vyloučen soudce, který jednal či rozhodoval o kasační stížnosti z řízení v téže věci u krajského soudu (následujícího po zrušení předchozího rozhodnutí soudu).

Pro úplnost je nutno dodat, že (jak již ostatně bylo opakovaně judikováno) o stejnou věc se jedná, pokud je dána totožnost účastníků řízení i předmětu řízení.

Důvodem pro vyloučení soudkyň není tedy samotná skutečnost, že tyto soudkyně jednaly a rozhodovaly v jiných právních věcech, byť i shodných účastníků řízení.

Pokud žalobce namítal podjatost dalších v žalobě uvedených soudců, neshledal Nejvyšší správní soud důvod rozhodovat o jejich vyloučení, když dle rozvrhu práce Městského soudu v Praze za dané situace se na projednávání a rozhodování věci nebudou podílet.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. 8. 2003

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu